

Trest zákazu pobytu

Pobyt lze zakázat jen v místě nebo obvodu, kde byl trestný čin spáchán. Místo pobytu může být určeno i širěji, musí však jít o územně souvislou část republiky. Trest zákazu pobytu se nemůže vztahovat na místo, kde má pachatel trvalý pobyt, pokud zde pachatel není přihlášen jen čistě formálně.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 26/2007, ze dne 25.4.2007)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněné M. R., proti trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003 a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, byl porušen zákon v ustanoveních § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R. Napadený rozsudek se zrušuje. Zrušují se též všechna další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a Obvodnímu soudu pro Prahu 1 se přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, byl porušen zákon v ustanovení § 57a odst. 1 tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R. Napadený trestní příkaz se zrušuje v celém rozsahu. Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. 9 To 420/2006 a zároveň z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 1. 2005, sp. zn. 3 T 103/2004. Zrušují se též všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a Obvodnímu soudu pro Prahu 1 se přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, byla obviněná M. R. odsouzena za pokus trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 tr. zák. k § 247 odst. 1 písm. d), e) tr. zák. k trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu čtyř roků. Trestné činnosti se dopustila jednáním ze dne 23. 9. 2003, kdy kolem 03.20 hod. v P., v prostoru ulice N. M. navázala kontakt s poškozeným J. A. B., začala ho osahávat po celém těle a snažila se mu nejprve z přední kapsy kalhot a poté ze zadní kapsy kalhot, kam si přendal peněženku s finanční hotovostí 1.450,- Kč a 10,- EURO, odcizit peněženku, přičemž byla sledována policejní hlídkou a následně zadržena, když k odcizení peněz nedošlo. Tohoto jednání se dopustila přesto, že byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. 9. 2002, sp. zn. 2 T 158/2002, který nabyl právní moci dne 4. 10. 2002, odsouzena pro trestný čin krádeže k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Za shora uvedenou trestnou činnost jí byl podle § 57a odst. 1, odst. 2 tr. zák. uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města Prahy v trvání čtyř let. Trestní příkaz nebyl obviněné vůbec doručen, ve věci se konalo řízení proti uprchlému dle § 302 tr. ř. a násl., trestní příkaz byl doručen obhájci obviněné dne 2. 3. 2005 a právní moci nabyl dne 11. 3. 2005.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, byla obviněná M. R. uznána vinnou trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. Trestné činnosti se dopustila tím, že nejméně dne 10. 10. 2006 se zdržovala na území hlavního města Prahy, přičemž kolem 22.50 hod. v P., na rozhraní ulic ř. a V. n. byla kontrolována hlídkou PČR, přestože pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, jí byl uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu čtyř let. Za uvedenou trestnou činnost jí byl uložen podle § 171 odst. 1 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Rozsudek nabyl právní moci dne 6. 12. 2006.

Proti pravomocnému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006 a pravomocnému trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, podal

ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněné M. R. Vytkl v ní, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, byl zákon porušen v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovením § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. a v případě pravomocného trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003, v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 57a odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněné M. R.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti namítl, že Obvodní soud pro Prahu 1 ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 156/2006 se neřídil ustanoveními § 2 odst. 5, 6 tr. ř., § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák., neboť hlavní líčení v předmětné trestní věci bylo v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 tr. ř. konáno v nepřítomnosti obviněné a podle § 207 odst. 2 tr. ř. byl přečten protokol o výpovědi obviněné ze dne 12. 10. 2006, ve kterém pouze uvedla, že se zdržuje u svého otce v P., okr. K. a do P., kde má trvalé bydliště, přijela za nemocnou matkou. Dále byl proveden důkaz připojeným spisem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003. Z tohoto spisu vyplývá, že trestní příkaz nebyl obviněné nikdy doručen. Ve věci bylo konáno řízení proti uprchlému a trestní příkaz byl doručen ustanovenému obhájci. Tuto podstatnou skutečnost samosoudkyně přehlédla, když obviněnou uznala vinnou trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. Z provedených důkazů vyplynulo, že se obviněná dne 10. 10. 2006 zdržovala v P., ale s ohledem na nevědomost obviněné o uložení trestu zákazu pobytu, nebyla u ní naplněna subjektivní stránka zažalovaného trestného činu.

V případě napadeného trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, byl výrok o vině shledán správným, když skutek popsáný v obžalobě byl provedenými důkazy prokázán bez důvodných pochybností a v rozsahu dostatečném pro vydání meritorního rozhodnutí. Pochybení stížnosti shledává ve výroku o trestu, jelikož žádným ve věci opatřeným důkazem nebylo spolehlivě prokázáno, kde měla obviněná v rozhodné době skutečný trvalý pobyt. Pro možnost uložení trestu zákazu pobytu je rozhodující, zda místo, v němž je pachatel k trvalému pobytu přihlášen, má skutečně charakter trvalého pobytu. Je proto nutno zjišťovat, kde se pachatel ve skutečnosti trvale zdržuje. To však v daném případě zjišťováno nebylo.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud vyslovil podle § 268 odst. 2 tr. ř. porušení zákona ve vytýkaném směru, aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil napadený rozsudek a trestní příkaz, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Nejvyšší soud se předně zabýval námitkou ministra spravedlnosti, že napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, nebylo respektováno ustanovení § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák.

V projednávané trestní věci byla obviněná M. R. odsouzena pravomocně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. Trestné činnosti se měla dopustit tak, že se minimálně dne 10. 10. 2006 zdržovala na území hlavního města Prahy, přestože trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, který nabyl právní moci dne 11. 3. 2005, jí byl uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu čtyř let.

Jak vyplývá ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003, trestní příkaz vydaný samosoudkyní dne 9. 12. 2003 se obviněné nepodařilo doručit, a proto bylo dne 25. 2. 2005 rozhodnuto o konání řízení proti uprchlé podle § 302 tr. ř. a násl. Obviněné byl ustanoven obhájce JUDr. F. T., kterému byl dne 2. 3. 2005 trestní příkaz doručen. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 11. 3. 2005. Obviněné M. R. nebyl trestní příkaz nikdy doručen a nelze tak zjistit zda se vůbec obviněná o uložení trestu zákazu pobytu dověděla.

Podle § 3 odst. 3 tr. zák. k trestnosti činu je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li tento zákon výslovně, že stačí zavinění z nedbalosti.

Zde je vyjádřena základní zásada odpovědnosti za zavinění, která určuje, že bez zavinění není trestného činu, a současně důležité interpretační pravidlo, podle kterého je třeba k trestnosti činu úmyslného zavinění, pokud zákon výslovně nestanoví, že stačí zavinění z nedbalosti. Není-li tedy v konkrétní skutkové podstatě nic o zavinění uvedeno, platí, že trestná zde je pouze úmyslná forma zavinění (ve formě přímého i nepřímého úmyslu). K tomu, aby byla trestná i nedbalostní forma, musí to být ve skutkové podstatě výslovně uvedeno (obvykle slovy "byť i z nedbalosti").

Podle § 4 tr. zák. je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel

a) chtěl způsobem v tomto zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, nebo

b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

Trestní zákon vychází z důsledného uplatňování zásady odpovědnosti za zavinění. Zavinění je vnitřní, psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu. Je vybudováno na složce vědomostní (intelektuální), která zahrnuje vnímání pachatele, a na složce volní, zahrnující vnitřní zaměření pachatele, tedy rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí věci. Závěr o zavinění musí být vždy prokázán výsledky dokazování a musí z nich vždy logicky vyplynout. Tento právní závěr se musí vždy zakládat na skutkových zjištěních soudu vyplývajících z provedeného dokazování.

Podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v místě nebo obvodě, na které se vztahuje trest zákazu pobytu, nebo nedodrží omezení, která mu byla soudem uložena v souvislosti s výkonem tohoto trestu, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo peněžitým trestem.

Objektem trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí je zájem na řádném výkonu rozhodnutí státních orgánů. Zdržováním se v místě, na které se vztahuje zákaz pobytu, předpokládá déle trvající jednání, ze kterého vyplývá úmysl nerespektovat výkon tohoto trestu. Podmínkou trestnosti je, aby pachatel v místě, na které se vztahuje zákaz pobytu, se zdržoval bez povolení a současně bez závažného důvodu. Takovým důvodem může být například ošetřování rodinného příslušníka.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 4 T 156/2006, vyplývá, že s obviněnou byl dne 12. 10. 2006 sepsán protokol, v němž uvedla, že bydlí v P. u otce a v P., ul. M. má trvalé bydliště. Do P. přijela za nemocnou matkou. Hlavní líčení bylo konáno dne 13. 11. 2006 v nepřítomnosti obviněné a protokol o její výpovědi byl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 tr. ř. přečten. Dále byl proveden důkaz připojeným spisem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003, z něhož je zřejmé, že obviněné nebyl trestní příkaz doručen, když ve věci bylo konáno řízení proti uprchlému podle § 302 tr. ř. a násl.

S ohledem na shora uvedené je nepochybné, že byt by jednání obviněné naplnilo objektivní stránku skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák., nebylo provedenými důkazy prokázáno naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu. Pro naplnění subjektivní stránky vyžaduje zákon v daném případě úmyslné jednání. Z dosud shromážděných důkazů však nebylo prokázáno, že by obviněná o uložení trestu zákazu pobytu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003, věděla, a že by úmyslně nerespektovala výkon tohoto trestu.

Také tvrzení obviněné o návštěvě nemocné matky prověřováno nebylo, tzn. zda se v místě, na které se vztahuje zákaz pobytu, obviněná zdržovala bez závažného důvodu. Pokud za takto zjištěného stavu věci dospěl Obvodní soud pro Prahu 1 (v trestní věci vedené pod sp. zn. 4 T 156/2006) k závěru, že jednání obviněné M. R. naplnilo i subjektivní stránku trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák., a uznal jí vinnou tímto trestným činem, porušil zákon v ustanoveních § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst. 1 písm. a) tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R.

Nejvyšší soud považuje za plně důvodnou i další námitku uvedenou ve stížnosti pro porušení zákona, která se týká uložení trestu zákazu pobytu.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 3 T 178/2003, bylo zjištěno, že dne 9. 12. 2003 vydal samosoudce trestní příkaz jímž byla obviněná M. R. uznána vinnou pokusem trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 tr. zák. k § 247 odst. 1 písm. d), e) tr. zák. a byla odsouzena podle § 57a odst. 1, odst. 2 tr. zák. k trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu čtyř roků. Trestné činnosti se dopustila jednáním ze dne 23. 9. 2003, kdy kolem 03.20 hod. v P., v prostoru ulice N. M. navázala kontakt s poškozeným J. A. B., začala ho osahávat po celém těle a snažila se mu nejprve z přední kapsy kalhot a poté ze zadní kapsy kalhot, kam si přendal peněženku s finanční hotovostí 1.450,- Kč a 10,- EURO, odcizit peněženku, přičemž byla sledována policejní hlídkou a následně zadržena, když k odcizení peněz nedošlo. Tohoto jednání se dopustila přesto, že byla rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. 9. 2002, sp. zn. 2 T 158/2002, který nabyl právní moci dne 4. 10. 2002, odsouzena pro trestný čin krádeže k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Jelikož se soudu nepodařilo zjistit pobyt obviněné a

doručit jí trestní příkaz, bylo dne 25. 2. 2005 rozhodnuto o konání řízení proti uprchlému dle § 302 tr. ř. a násl. Dne 25. 2. 2005 byl obviněné ustanoven obhájce JUDr. F. T., kterému byl trestní příkaz doručen dne 2. 3. 2005. Právní moci nabyl trestní příkaz dne 11. 3. 2005. Součástí spisového materiálu je protokol o zadržení obviněné, v němž obviněná uvedla trvalý pobyt v P., M. a přechodný pobyt P. u K., J. Také do protokolu o výslechu obviněné ze dne 23. 9. 2003 obviněná uvedla adresu trvalého bydliště P. - N., M. a adresu pro doručování P. u K., J.

Podle § 57a odst. 1 tr. zák. může soud uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až pět let za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchání činu ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku; trest zákazu pobytu se nemůže vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt.

Podle odst. 2 citovaného ustanovení může trest zákazu pobytu být uložen jako samostatný trest za trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice trestní sazby nepřevyšuje tři léta, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele uložení jiného trestu k dosažení účelu trestu není třeba.

Trest zákazu pobytu může být uložen jen za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchání trestného činu ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku, a pachatel nemá v místě nebo obvodu, na který se má trest vztahovat, trvalý pobyt.

Dosavadní způsob života pachatele bude mít význam pro uložení tohoto trestu, jestliže pachatel nevedl řádný předchozí život, tedy dopouštěl se v místě, na něž se má vztahovat zákaz pobytu, přestupků nebo jiných projevů nekázně, vrcholících trestným činem.

Zřetel k místu spáchaného trestného činu znamená, že spáchaný trestný čin souvisel s prostředím v místě, kde má být pobyt zakázán. Pobyt lze zakázat jen v místě nebo obvodu, kde byl trestný čin spáchán. Místo pobytu může být určeno i šířeji, musí však jít o územně souvislou část republiky. Trest zákazu pobytu se nemůže vztahovat na místo, kde má pachatel trvalý pobyt, pokud zde pachatel není přihlášen jen čistě formálně. V takovém případě je třeba zjistit, kde se pachatel fakticky trvale zdržuje.

Trvalým pobytem se rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání (§ 10 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů). Podle stejného zákonného ustanovení může mít občan jen jedno místo trvalého pobytu, a to v objektu, který je podle zvláštního právního předpisu označen číslem popisným nebo evidenčním nebo orientačním a který je určen pro bydlení nebo ubytování nebo individuální rekreaci.

Jak vyplývá ze shora uvedeného výčtu, obvodní soud dokazování nezaměřil na zjištění, zda v době ukládání trestu zákazu pobytu byly na straně obviněné splněny podmínky pro uložení tohoto druhu trestu, tzn. zda v místě zákazu pobytu nemá obviněná trvalý pobyt. Ze shromážděných důkazů nebylo možno jednoznačně zjistit zda v místě obviněnou nahlášeného trvalého pobytu v P. - N., M., se obviněná skutečně zdržovala, či zde byla přihlášená pouze formálně. Přitom právě zjištění, kde měla obviněná skutečně trvalý pobyt, bylo nezbytné pro učinění závěru o možnosti uložení trestu zákazu pobytu.

Pokud za takto zjištěného stavu věci dospěl Obvodní soud pro Prahu 1 (v trestní věci vedené pod sp. zn. 3 T 178/2003) k závěru, že jsou v daném případě u obviněné M. R. splněny podmínky § 57a tr. zák. pro uložení trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy, porušil zákon v ustanovení § 57a odst. 1 tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R.

Pro úplnost je třeba uvést, že obviněná M. R. byla odsouzena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 1. 2005, sp. zn. 3 T 103/2004, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. 9 To 420/2006, kdy jí za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. d), e) tr. zák. spáchaný jednáním ze dne 11. 7. 2004 byl uložen podle § 247 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Dále jí byl uložen podle § 57a tr. zák. trest zákazu pobytu na území hlavního města Prahy na dobu čtyř roků. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Se zřetelem k výše uvedeným skutečnostem Nejvyšší soud proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. pod bodem I. vyslovil, že

pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 13. 11. 2006, sp. zn. 4 T 156/2006, byl porušen zákon v ustanoveních § 3 odst. 3, § 4 a § 171 odst 1 písm. a) tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R. Napadený rozsudek zrušil. Nejvyšší soud také zrušil všechna další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 270 odst. 1 tr. ř. bylo příkázáno Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Nejvyšší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že obvodní soud je vázán právním názorem, který shora vyslovil Nejvyšší soud. To v konkrétním případě znamená, že obvodní soud vyčká na rozhodnutí ve věci vedené u téhož soudu pod sp. zn. 3 T 178/2003 (zda vůbec bude obviněné trest zákazu pobytu uložen), a poté rozhodne o zproštění obviněné obžaloby státního zástupce pro Prahu 1, sp. zn. 1 Zt 482/2003, a to podle § 226 písm. b) tr. ř. nebo podle § 226 písm. a) tr. ř.

Pod bodem II. Nejvyšší soud vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 12. 2003, sp. zn. 3 T 178/2003, byl porušen zákon v ustanovení § 57a odst. 1 tr. zák. a v řízení předcházejícím též v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné M. R. Napadený trestní příkaz zrušil v celém rozsahu, neboť výrok o vině v trestním příkazu nemůže sám o sobě zůstat pravomocný se zřetelem na důsledky případně podaného odporu proti výroku o trestu uvedené v ustanovení § 314g odst. 2 tr. ř. (podáním odporu se ruší celý trestní příkaz). Současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 1. 2005, sp. zn. 3 T 103/2004, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. 9 To 420/2006. Nejvyšší soud také zrušil všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 270 odst. 1 tr. ř. bylo příkázáno Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Nejvyšší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že obvodní soud je podle § 270 odst. 4 tr. ř. vázán právním názorem, který shora vyslovil Nejvyšší soud, a je povinen provést nařízené procesní úkony. To v konkrétním případě znamená doplnit dokazování o zjištění, zda v době ukládání trestu zákazu pobytu byly na straně obviněné splněny podmínky pro uložení tohoto druhu trestu. V případě nového rozhodování o trestu obviněné M. R. bude obvodní soud respektovat všechna zákonná ustanovení pro ukládání trestu. Obvodní soud pro Prahu 1 přitom vezme v úvahu, že obviněná M. R. byla odsouzena pro obdobnou trestnou činnost rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. 3 T 103/2004, kdy trestné činy spáchané podle shora citovaných rozhodnutí (sp. zn. 3 T 178/2003, sp. zn. 3 T 103/2004) jsou spolu v souběhu (obviněné byl také správně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. 3 T 103/2004, ukládán souhrnný trest), a bude proto třeba v případě ukládání trestu obviněné uložit souhrnný trest ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. 3 T 103/2004, a to rozsudkem vzhledem k podmínkám uvedeným v ustanovení (§ 314e odst. 4 písm. c) tr. ř.). Nejvyšší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že v novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněné M. R., a tedy ani k uložení přísnějšího trestu, neboť Nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněné (§ 273 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ – Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)